

O KOHOUTKOVÍ A SLEPIČCE

Na jednom dvoře spolu žili a . Každé ráno chodili na pole hledat zrníčka. Ale zatímco slepička se o každé zrnko s kohoutkem rozdělila, byl lakomý a chtěl si celé obilí sníst sám. Jenže to neměl dělat. Jakmile si ho dal do , zrnko se mu v krku vzpříčilo, kohoutek nemohl dýchat a svalil se na záda. k němu hned běžela: „Vydrž, kohoutku, doběhnu ke pro vodu, napiješ se a bude ti líp.“ utíkala ke studánce a prosila ji: „Studánko, studánko, dej, prosím, pro mého kohoutka, leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se, bojím, že umře.“ „Dám ti vodu pro kohoutka,“ povídá studánka, „ale nejdřív mi musíš donést od švadlenky šátek.“ Slepička běžela ke švadleně. „Švadlenko, dej, prosím, studánce, dá vodu pro mého , leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se, bojím, že umře.“ Ale švadlenka povídá: „Nejdřív mi přines

od ševce . " A tak nebohá běžela k ševci a prosila ho: „Ševče, dej, prosím, botičky švadlence, švadlenka dá studánce, studánka dá pro mého ko-

houtka, leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se, bojím, že umře.“ Jenže švec povídá: „Nedám ti boty, dokud mi nepřineseš od štětiny, potřebuji je na

 na moje ševcovské lepidlo.“ Slepíčka tedy doběhla k . „Prasátko, dej, prosím, štětiny ševci, švec dá švadlence, švadlenka dá studánce, stu-

dánka dá vodu pro mého , leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se,

bojím, že umře.“ Ale prasátko povídá: „Nejdřív mi dones od mlíčko.“ Ubohá

slepíčka utíkala ke kravičce. „Kravičko, dej, prosím, mlíčko , prasátko dá ště-

tiny ševci, švec dá botičky švadlence, švadlenka dá šátek , studánka dá

vodu pro mého kohoutka, leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se, bojím,

že umře.“ „Dám ti pro prasátko, až mi přineseš z louky travičku,“ povídá kráva.

A tak tedy slepička prosila louku: „Louko, dej, prosím, pro kravičku, kravička

dá mlíčko , prasátko dá štětiny ševci, švec dá švadlence, švadlenka

dá šátek studánce, studánka dá vodu pro mého , leží tam v oboře, nožky

má nahoře, bojím se, bojím, že umře.“ Ale ani louka nedala hned. „Nejdřív

mi vypros od nebička rosičku, jsem celá vyprahlá.“ A tak se slepička obrátila k nebi

a prosila: „Nebe, nebičko, dej, prosím, trochu rosy louce, louka dá trávu pro kravičku, kravička dá mlíčko prasátku, prasátko dá štětiny ševci, švec dá botičky švadlence, švadlenka dá studánce, studánka dá vodu pro mého kohoutka, leží tam v oboře, nožky má nahoře, bojím se, bojím, že umře.“ A nebe se nad slepičkou slitovalo. Poslalo louce pár kapek rosy, louka dala pro kravičku, kravička dala mlíčko pro prasátko, prasátko poslalo štětiny ševci, švec dal švadlence, švadlenka dala šátek a studánka dala slepičce vodu pro kohoutka. Slepíčka honem utíkala ke svému kohoutkovi. Jakmile mu dala vodu do , vzpříčené zrnko vklouzlo do krku a kohoutek se opět mohl nadechnout. Vyskočil na a radostně zakokrhál. A od té doby již nikdy nebyl lakomý a se slepičkou se o všechno rozdělil.

